

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04 /ສພຊ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 10 ເມສາ 2001

ມະຕິຕົກລົງ

**ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ**

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການອະນາໄມ,
ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ສະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 29 / ນຍ, ລົງວັນທີ 19 ມີນາ
2001.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາ, ພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດ
ໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃນກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນເທື່ອທີ
7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ IV, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 10 ເມສາ 2001.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບດ້ວຍ
ຄະແນນສຽງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະຫມານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 49 ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ,
ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ໝວດທີ V, ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ເມສາ 2001 ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 04 /ຄປຈ, ລົງວັນທີ 20 ເມສາ 2001.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ເມສາ 2001.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01/ສພຊ

ວັນທີ 10 ເມສາ 2001

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດ ຫລັກການ, ລະບົບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກ ງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບສົມ ບູນ, ມີຄຸນນະພາບຊີວິດທີ່ດີ ແລະ ມີອາຍຸຍືນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດ ທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມຄຳສັບ

ສຸຂະພາບດີແມ່ນສະພາບທີ່ສົມບູນທັງດ້ານຮ່າງ ກາຍ, ຈິດໃຈແລະ ສັງຄົມທາງບໍ່ແມ່ນພຽງ ແຕ່ສະພາບບໍ່ເປັນພະຍາດ ຫລື ບໍ່ພິການເທົ່ານັ້ນ. ການມີສຸຂະພາບດີ ແມ່ນກ້ອນຫີນອັນປະເສີດ, ເປັນສິດພື້ນຖານທີ່ຊອບທຳ ແລະ ເປັນພັນທະຂອງພົນລະເມືອງທຸກຄົນ, ທຸກຄອບຄົວ, ຂອງທົ່ວສັງ ຄົມ ແລະ ເປັນເງື່ອນໄຂພື້ນຖານອັນໜຶ່ງໃນການສຶກສາຮຳຮຽນ, ອອກແຮງງານຜະລິດ ແລະ ດຳລົງຊີ ວິດຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

ການອະນາໄມ ໝາຍເຖິງການຄວບຄຸມບັນດາອົງປະກອບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະ ລາຍ ຫລື ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບທັງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງ ມະນຸດ ເຊັ່ນ: ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ການອະນາໄມການກິນ, ການຢູ່, ການນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການກັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອ ກັນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເກີດຂຶ້ນ ຫລື ສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ພະຍາດແຜ່ລາມ, ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ

ອັນຕະລາຍຂອງພະຍາດ.

ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການເພີ່ມຄວາມຮູ້,ຄວາມສາມາດ, ສະຕິຕົ້ນຕົວ ຂອງຄົນເຮົາໃນການຄວບຄຸມ, ດູແລ ແລະ ພັດທະນາສຸຂະພາບຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ດີຂຶ້ນດ້ວຍການຫັນປ່ຽນ ການປະພຶດຂອງຕົນ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ວາງຫຼັກການໃນການປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ອຳນວຍແກ່ສຸຂະພາບທີ່ດີ ໂດຍເອົາວຽກງານສຸຂະສຶກສາເປັນໃຈກາງ.

ການສ່ຽງການເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳ ຫລື ແບບແຜນດຳລົງຊີວິດ ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບ ເປັນ ຫລື ເປັນພະຍາດ. ສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງຈະຮັບປະກັນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອການສ່ຽງການເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫາກຖືກຫລີກເວັ້ນ, ຖືກຫຼຸດຜ່ອນ ຫລື ກັນປໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 3. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງໃນການຮັກສາສຸຂະພາບ

ພົນລະເມືອງ ທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເຜົ່າ, ເພດ, ໄວ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດ ໄດ້ຮັບການບໍລິການ ດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ມີພັນທະ ໃນການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ, ປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງ

ລັດໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ການຮັກສາ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ດ້ວຍການໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ, ຂະຫຍາຍວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ ຊຸມຊົນ, ເອກະຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ ລະບົບບໍລິການ ສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີ.

ມາດຕາ 5. ການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນໃນວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6. ການຮ່ວມມື ກັບ ສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການເປີດກ້ວາງການຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການກໍ່ສ້າງພະນັກງານ, ການຊ່ວຍເຫລືອໃນຂົງເຂດອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ໝວດທີ II
ການອະນາໄມ

ມາດຕາ 7. ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງການອະນາໄມ

ການອະນາໄມ ແມ່ນວຽກງານພື້ນຖານຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງແນໃສ່ ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນ ໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງຄົນເຮົາ. ຮັກສາອະນາໄມໄດ້ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາບໍ່ເປັນພະຍາດ, ມີອາຍຸຍືນ, ມີ ຄຸນນະພາບຊີວິດທີ່ດີ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການຮັກສາອະນາໄມຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 8. ອົງປະກອບ ຂອງການອະນາໄມ

ການອະນາໄມປະກອບດ້ວຍການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ການອະນາໄມຄອບຄົວ, ການອະນາໄມຊຸມຊົນ, ການອະນາໄມນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້, ການອະນາໄມອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ, ການອະນາໄມເຄຫະສະຖານ, ການອະນາໄມໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ, ການອະນາໄມໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ, ການອະນາໄມໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ, ການອະນາໄມໃນການອອກແຮງງານ, ການອະນາໄມໃນການຜະລິດ, ການອະນາໄມສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ, ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ການ ອະນາໄມຕະຫລາດ, ການອະນາໄມໃນການຊາປະນະກິດສິບ , ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 9. ການອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ

ການອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ການບຳລຸງຮັກສາຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ ບໍ່ໃຫ້ເຈັບເປັນ ຫລື ເກີດພະຍາດແລະ ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ທຸກຄົນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ທຳຄວາມສະອາດ ຕົນເອງ, ກິນ, ດື່ມ, ຖ່າຍເທ, ນຸ່ງຫົ່ມ, ນອນ, ອອກແຮງງານ ແລະ ພັກຜ່ອນ ລວມທັງ ການມີເພດສຳພັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫລັກການອະນາໄມ.

ມາດຕາ 10. ການອະນາໄມ ຄອບຄົວ

ການອະນາໄມຄອບຄົວ ໝາຍເຖິງການເບິ່ງແຍງດູແລໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄອບຄົວມີອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພາບດີ.

ແຕ່ລະຄອບຄົວ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີນ້ຳສະອາດດື່ມແລະໃຊ້, ມີອາຫານກິນທີ່ມີຄຸນ ຄ່າທາງດ້ານໂພຊະນາການ ແລະ ປອດໄພ, ມີວິດຖ່າຍ ຢ່າງຖືກຫລັກການອະນາໄມ, ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ສະອາດ, ເໝາະສົມ, ນຳເອົາລູກຫລານໄປສັກຢາ ແລະ ຢອດຢາກັນພະຍາດ, ສິ່ງໄປກວດສຸຂະພາບ ແລະ ປິ່ນປົວເວລາເຈັບເປັນ, ຮັບປະກັນອະນາໄມສາມສະອາດ, ສຶກສາອົບຮົມກັນໃຫ້ຮູ້ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງການສູບຢາ ແລະ ດື່ມເຫລາ, ໃຫ້ຫລີກເວັ້ນການເສບຢາເສບ

ຕິດ ແລະ ການຕິດຕໍ່ພະຍາດທາງເພດສຳພັນ.

ມາດຕາ 11. ການອະນາໄມ ຊຸມຊົນ

ການອະນາໄມຊຸມຊົນ ໝາຍເຖິງການຮັກສາຄວາມສະອາດຈົບງາມຮ່ວມກັນພາຍໃນໜ່ວຍ, ຄູ່, ບ້ານ, ໃນເທດສະບານ ຫລື ຕົວເມືອງ.

ທຸກຄົນຢູ່ໃນຊຸມຊົນມີພັນທະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ນ້ຳເປົ້າເປື້ອນ, ຮັກສາອະນາໄມແຫລ່ງນ້ຳ, ນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້, ອະນາໄມຖະໜົນຫົນທາງ, ຕະຄອງຮ່ອງນ້ຳ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະຕ່າງໆເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດ, ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ສວຍງາມເພື່ອສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 12. ການອະນາໄມນ້ຳດື່ມແລະນ້ຳໃຊ້

ການອະນາໄມນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ ໝາຍເຖິງການຈັດຫນ້າສະອາດເພື່ອດື່ມ ແລະ ນຳໃຊ້ປະຈຳວັນ.

ນ້ຳ ທີ່ນຳມາໃຊ້ປະຈຳວັນ ຕ້ອງໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງນ້ຳເຊັ່ນ: ນ້ຳປະປາ, ນ້ຳສ້າງ, ນ້ຳຝົນ, ນ້ຳບາດານ, ນ້ຳລິນ, ນ້ຳອອກບໍ່, ບໍ່ນ້ຳອຸ່ນ, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງນ້ຳເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະອາດ.

ສຳລັບນ້ຳດື່ມ ຕ້ອງໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງນ້ຳດັ່ງກ່າວແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຕມ, ການຕອງ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຮັບປະກັນຫລັກການອະນາໄມ ທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 13. ການອະນາໄມ ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ

ການອະນາໄມ ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ກວດກາ, ຄວບຄຸມອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ໃຫ້ສະອາດ ປອດໄພ ຈາກເຊື້ອພະຍາດ, ແມ່ກາຝາກ ແລະ ສານເຄມີທີ່ເປັນພິດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮ່າງກາຍ ໃນການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຄົນ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການປຸງແຕ່ງອາຫານ, ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນອາຫານ, ຫຸ້ມຫໍ່, ເກັບຮັກສາ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ບໍລິການອາຫານຕ່າງໆ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການຜະລິດ ແລະ ຮັບປະກັນຫລັກການອະນາໄມ.

ຜູ້ຈະຜະລິດ ຫລື ຂາຍອາຫານຕ້ອງໄດ້ກວດ ແລະ ຮັບການຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບເສຍກ່ອນ, ຫ້າມຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຮັດວຽກກັບອາຫານ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະຍາດແຜ່ຂະຫຍາຍ.

ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ຫລື ນຳເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 14. ການອະນາໄມ ເຄຫະສະຖານ

ການອະນາໄມເຄຫະສະຖານໝາຍເຖິງການຮັກສາ ຄວາມສະອາດ ຈົບງາມ ແລະ ການຈັດສັນ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງ ເຮືອນ, ສຳນັກງານ ຫ້ອງການ, ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ, ອ້ອມແອ້ມເຮືອນຢູ່ ເພື່ອມີເງື່ອນໄຂ ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຮັດວຽກ ທີ່ປອດໄພ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງເຄຫະສະຖານ ຕ້ອງຢູ່ບ່ອນທີ່ສະອາດ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຈາກພະຍາດຕິດແປດ, ມົນລະພິດ ແລະ ເຫດລຳຄານ ອື່ນໆ.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເຄຫະສະຖານ ມີຄວາມສະອາດຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການອະນາໄມພາຍໃນເຮືອນ, ສຳນັກງານ ຫ້ອງການ ຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງ ແລະ ອາກາດຖ່າຍເທ ຢ່າງພຽງພໍ, ຕ້ອງປັດກວາດ, ເຊັດຖູ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ໃຫ້ມີວິດຖ່າຍ, ມີຖັງ ຫລື ກະຕ່າໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ, ມີຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເບື້ອນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການອະນາໄມ. ໃຫ້ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ນ້ຳເບື້ອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ບໍ່ໃຫ້ມີຄອກສັດລ້ຽງຢູ່ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ, ໃຫ້ຮັກສາສັດລ້ຽງ ຢູ່ໃນຄອກສະເພາະ, ບໍ່ປ່ອຍຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ມີບ່ອນເກັບມຸ້ງຮັກສາຜົນລະປູກ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ການອະນາໄມເຄຫະສະຖານ, ເຮືອນ, ສຳນັກງານ ຫ້ອງການໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຈົບງາມ ຢູ່ສະເໝີ.

ມາດຕາ 15. ການອະນາໄມໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ

ການອະນາໄມ ໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ ໝາຍເຖິງ ການ ຮັກສາຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ ຕ້ອງຢູ່ບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດ ໄພຈາກພະຍາດຕິດແປດ, ອຸປະຕິເຫດ, ເຫດລຳຄານ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ.

ຫ້ອງນອນ ຕ້ອງມີບໍລິມາດພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມກັບຈຳນວນຄົນ ທີ່ຈະມາພັກເຊົາ, ມີແສງສະຫວ່າງ, ມີອາກາດຖ່າຍເທ, ຈັດໃຫ້ມີວິດຖ່າຍຢ່າງພຽງພໍ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ ອະນາໄມ, ມີຫ້ອງອາບນ້ຳ, ອ່າງລ້າງໜ້າ, ມີຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເບື້ອນ, ມີຖັງ ຫລື ກະຕ່າເກັບມຸ້ງຂີ້ເຫຍື້ອ, ມີການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ນ້ຳເບື້ອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະຈັດຫານຳດີ້ມ, ນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງພຽງພໍ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຮັກສາ ຄວາມສະອາດຈົບງາມ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ, ປະຕິບັດຫຼັກການອະນາໄມທີ່ລັດໄດ້ວາງອອກ.

ມາດຕາ 16. ການອະນາໄມ ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ

ການອະນາໄມ ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການຮັກສາຄວາມສະອາດ ຈົບງາມ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຈາກພະຍາດຕິດແປດ, ຈາກອຸປະຕິເຫດ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ, ໃຫ້ມີບ່ອນຫລິ້ນກິລາ ແລະ ບ່ອນ

ພັກຜ່ອນ.

ອາຄານຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍເໝາະສົມກັບຈຳນວນ ນັກຮຽນນັກສຶກສາ, ມີແສງສະຫວ່າງ, ມີອາກາດຖ່າຍເທຢ່າງພຽງພໍ, ມີໂຕະຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມກັບໄວອາຍຸ ຂອງນັກຮຽນ.

ຄູ, ນັກຮຽນ ນັກສຶກສາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາສະອາດຢູ່ສະເໝີ, ຕ້ອງໃຫ້ມີນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້ ແລະ ວິດຖ່າຍທີ່ສະອາດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງ ການກວດສຸຂະພາບໃຫ້ນັກຮຽນ ນັກສຶກສາ.

ສຳລັບເຮືອນລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ທີ່ກ່າວມານີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເດັກນ້ອຍ ນັກຮຽນອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ຕ້ອງໄດ້ສັກຢາ ແລະ ຍອດຢາກັນພະຍາດຢ່າງຄົບຊຸດ.

ມາດຕາ 17. ການອະນາໄມ ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ

ການອະນາໄມ ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການກວດ, ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ປິ່ນປົວ, ພື້ນພູສຸຂະພາບ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ໂຮງໝໍ , ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ ຕ້ອງສະອາດງາມຕາ, ຮັບປະກັນ ຫຼັກການອະນາໄມ, ປາສະຈາກການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດຈາກຄົນເຈັບ, ຈາກເຄື່ອງມື, ເຄື່ອງໃຊ້ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ.

ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ ຕ້ອງມີວິດຖ່າຍ, ມີນ້ຳດື່ມ ນ້ຳໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍ, ມີລະບົບບຳບັດນ້ຳເບື້ອນ, ມີລະບົບແຍກປະເພດ, ບ່ອນເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການອະນາໄມ.

ມາດຕາ 18. ການອະນາໄມ ໃນການອອກແຮງງານ

ການອະນາໄມ ໃນການອອກແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ການດູແລ, ເບິ່ງແຍງເງື່ອນໄຂຂອງການອອກແຮງງານ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນພະຍາດ, ຖືກສານເຄມີ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຄົນອ້ອມຂ້າງ.

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງປະກອບອຸປະກອນ ບ້ອງກັນໄພແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ລວມທັງຮັບປະກັນ ຫຼັກການອະນາໄມ ຂອງສະຖານທີ່ອອກແຮງງານ ເປັນຕົ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງ ແລະ ມີອາກາດຖ່າຍເທຢ່າງພຽງພໍ, ມີອຸນຫະພູມ, ມີຄວາມປຽກຊຸ່ມ, ມີຄວາມສົ່ນສະເທືອນ, ມີສຽງດັງ, ມີກິ່ນ ແລະ ຂີ້ຝຸ່ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ.

ຜູ້ອອກແຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດ, ປິ່ນປົວເບິ່ງແຍງ ສຸຂະພາບຕາມລະບຽບການ ຂອງ

ກົດໝາຍແຮງງານ ເປັນຕົ້ນ ໃນຂະແໜງວຽກງານ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 19. ການອະນາໄມ ໃນການຜະລິດ

ການອະນາໄມ ໃນການຜະລິດ ໝາຍເຖິງ ການຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂ ແລະມາດຕະຖານ ການຜະລິດ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ແລະອຸປະໂພກ ໂດຍສະເພາະເຄື່ອງໃຊ້ສອຍປະຈຳວັນ, ເຄື່ອງຫລິ້ນ ເດັກນ້ອຍ, ເຄື່ອງສຳອາງ ເພື່ອໃຫ້ປາສະຈາກເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານເຄມີຕົກຄ້າງ ທີ່ອາດຈະເປັນ ອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ທຳການຜະລິດເຄື່ອງບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກທີ່ກ່າວມາຂ້າງ ເທິງນີ້ຕ້ອງຮັບປະກັນມາດຕະຖານເຕັກນິກການຜະລິດ, ເຕັກນິກຄວບຄຸມການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ຫລັກການອະນາໄມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍແກ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ທ້າມຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ, ສານເຄມີ ຫລື ປ່ອຍນ້ຳເສຍຈາກໂຮງຈັກໂຮງງານ ລວມທັງປ່ອນ ຜະລິດຕ່າງໆໃສ່ແຫລ່ງນ້ຳ ຫລື ປ່ອນອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ຜ່ານຂະບວນການຂອງການບຳບັດ.

ມາດຕາ 20. ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ

ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ແລະ ວິທີການ ອັນຈຳເປັນໃນການກໍ່ສ້າງຖະໜົນຫົນທາງ, ການບຸກສ້າງ ແລະການສ້ອມແປງເຄ ຫະ ສະຖານ ຫລືກົດຈະກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກການອະນາໄມ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເປັນໄພອັນ ຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ, ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫລື ຜູ້ສັນຈອນໄປ ມາ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ,ຄວາມສະອາດ ແລະ ຄວາມສະດວກ ຂອງສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ, ເຈາຂອງ ຫລື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ ຕ້ອງມີປ້າຍສັນ ຍານເຕືອນ, ມືຮວອ້ອມ, ສິ່ງກັ້ງບັງ, ຜ້າປິດ, ຕາໜ່າງອ້ອມສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໄວ້ ຫລື ຫົດນ້ຳ ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງ, ສິ່ງເປິເປື້ອນ ຫລື ຂີ້ຝຸ່ນຕົກ ຫລື ປົວອອກນອກສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ.

ມາດຕາ 21. ການ ອະນາໄມ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສະຖານທີ່ ຊຶ່ງຈັດໄວ້ເພື່ອຊຸມນຸມຊົນ, ການບັນເທີງ,ການ ພັກ ຜ່ອນຂອງມວນຊົນ ເຊັ່ນ: ວັດວາອາຮາມ, ປູສະນິຍະສະຖານ, ອະນຸ ສອນສະຖານ, ສວນສາທາລະ ນະ, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງມະໂຫລະສິບ, ສະໜາມກິລາ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ຕະຫລາດ, ສະຖານີຈອດລົດ, ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ຈັດງານອື່ນໆ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບສະ ຖານທີ່ສາທາລະນະທີ່ວາງໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະ ເປັນລະ ບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ສະເໝີ.

ມາດຕາ 22. ການອະນາໄມ ຕະຫລາດ

ການອະນາໄມ ຕະຫລາດ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ແລະ ວິທີການອັນຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບຄວາມສະອາດ ປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງຕະຫລາດ ແນໃສ່ຮັບປະ ກັນຄວາມສະອາດ ຂອງສິນຄ້າແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ເອົາມາວາງຂາຍ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງຕະຫລາດຕ້ອງຢູ່ບ່ອນເໝາະສົມ, ຫ່າງໄກຈາກແຫລ່ງເປີະເບື້ອນ, ປ່າຊ້າ ແລະ ບ່ອນລ້ຽງສັດ; ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ສັນຈອນໄປມາສະດວກ, ອາຄານໝັ້ນຄົງຖາວອນ, ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ, ມີອາກາດລ່ວງດີ, ມີລະບົບລະບາຍນ້ຳເບື້ອນ, ລະບົບເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳ ຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄພ, ມີນ້ຳໃຊ້ ແລະ ວິດຖ່າຍສະອາດພຽງພໍ, ມີສະຖານທີ່ຈອດລົດ ທີ່ຮັບປະກັນ, ມີລະບົບຈັດວາງສິນຄ້າຕ່າງໆເຊັ່ນ: ອາຫານແຫ້ງ, ອາຫານລົດ, ເຄື່ອງໃຊ້ປະຈຳວັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳເອົາສິນຄ້າຕ່າງໆ ມາຂາຍໃນຕະຫລາດ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ ໃນການປະຕິບັດຫຼັກການອະນາໄມ ທີ່ໄດ້ວາງອອກ.

ມາດຕາ 23. ການອະນາໄມ ໃນການຊາປະນະກິດສິບ

ການອະນາໄມ ໃນການຊາປະນະກິດສິບ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຫຼັກການອະນາໄມຊາກ ສິບ ເພື່ອກັນບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດແຜ່ຂະຫຍາຍ ນັບແຕ່ເວລາຮັກສາ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຝັງ ຫລື ຈູດເຜົາ ຊາກສິບ.

ຊາກສິບຕ້ອງໃສ່ຢາ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ໃສ່ຫີບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງກົ່ນເໝັນ ຫລື ແຜ່ເຊື້ອພະຍາດ, ຫ້າມ ຮັກສາ ຊາກສິບ ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດຕິດແປດໄວ້ດົນ. ໃນເວລາເຄື່ອນຍ້າຍ, ຈູດເຜົາ, ຝັງສິບ ຕ້ອງຮັບ ປະກັນຫຼັກການອະນາໄມ, ຫ້າມຈູດເຜົາ ຫລື ຝັງຊາກສິບ ຢູ່ໃກ້ບ່ອນຊຸມນຸມຊົນ ຫລື ແຫລ່ງນ້ຳ

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊາກສິບ ຫລື ອັດຖິຜ່ານຊາຍແດນຂອງສປປລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 24. ການອະນາໄມ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງ ວິທີການທີ່ເຮັດໃຫ້ການພົວພັນລະຫວ່າງສິ່ງແວດ ລ້ອມ ກັບຄົນດີຂຶ້ນ ທາງດ້ານສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສັງຄົມ.

ນອກຈາກການອະນາໄມ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ, ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຍັງ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ຮັບປະກັນ ການອະນາໄມສັດລ້ຽງ, ໂຮງຂ້າສັດ, ແມ່ນ້ຳລຳເຊ, ຄວບຄຸມມົນລະ ພິດ, ສັດ ແລະ ແມງໄມ້ນຳເຊື້ອພະຍາດ, ເຫດລຳຄານ ເຊັ່ນ: ກິ່ນ, ຄວັນ, ຝຸ່ນລະອອງ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ້ອງປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາການອະ ນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນ.

ຫ້າມລ້ຽງ ແລະ ປ່ອຍສັດຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະຕ່າງໆ. ບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ຊາກສັດ,

ສິ່ງເປີເຊັນ ຫລື ສານເຄມີລົງໃສ່ແມ່ນ້ຳລຳເຊ, ໜອງນ້ຳ, ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ຕ້ອງກຳຈັດ ຫລື ທຳລາຍແຫລ່ງເພາະພັນເຊື້ອພະຍາດ.

ການລະບາຍກິ່ນ, ຄວັນ, ຝຸ່ນລະອອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ແສງ, ສຽງ ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ໝວດທີ III ການກັນພະຍາດ

ມາດຕາ 25. ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງການກັນພະຍາດ

ການກັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ວຽກ, ການກະທຳ, ມາດຕະການ ຫລື ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເກີດຂຶ້ນ ຫລື ຖ້າເກີດຂຶ້ນຕ້ອງສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ຮຸນແຮງແລະ ແຜ່ລາມ.

ລັດ ຖືເອົາວຽກງານກັນພະຍາດເປັນວຽກຕົວຕົວ ແລະ ເປັນວຽກຂອງປວງຊົນທັງໝົດໝາຍຄວາມວ່າແມ່ນວຽກຂອງທົ່ວສັງຄົມ.

ທຸກຄົນ, ທຸກຄອບຄົວ, ທຸກຊຸມຊົນ, ທຸກການຈັດຕັ້ງຂອງສັງຄົມ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກງານກັນພະຍາດ ຢ່າງເປັນເຈາະການ ແລະ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ .

ມາດຕາ26. ອົງປະກອບຂອງການກັນພະຍາດ

ການກັນພະຍາດ ປະກອບດ້ວຍວຽກງານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ຕໍ່ບຸກຄົນ ແມ່ນສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເກີດຂຶ້ນ, ຕໍ່ຊຸມຊົນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດຕິດຕໍ່ແຜ່ລາມ ຈາກບຸກຄົນໜຶ່ງໜຶ່ງໄປຫາບຸກຄົນອື່ນ, ຈາກສັດໄປຫາຄົນ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ທຸກການຈັດຕັ້ງ ໃນສັງຄົມ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່. ເມື່ອມີປະກົດການຕ່າງໆ ທີ່ມີລັກສະນະລະບາດຂອງພະຍາດ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕ້ອງຮີບຮ້ອນ ວາງມາດຕະການແກ້ໄຂ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຊາບໂດຍດ່ວນ ເພື່ອແກ້ໄຂທັນເວລາ.

2. ການສັກ ຫລື ຢອດຢາກັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຄວາມຕ້ານທານ ໃຫ້ແກ່ຮ່າງກາຍ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວັກແຊງຊະນິດສັກ ແລະ ຢອດ ເພື່ອກັນພະຍາດຄໍຕິບ, ບາດທະຍັກ, ໄອໂກ່, ເປັຍລ່ອຍ(ໂປລີໂອ), ວັນນະໂລກ, ພະຍາດໝາກແດງ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ.

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ສັກຢາ ແລະ ຢອດຢາກັນພະຍາດ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຕາມສະຖານທີ່ ແລະ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

3. ການກັນພະຍາດ ບໍ່ຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ການປະພຶດ ຫລື ດຳລົງຊີວິດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດ ບໍ່ຕິດຕໍ່ ຕົວຢ່າງ ບໍ່ສູບຢາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນການສ່ຽງຕໍ່ການເປັນພະຍາດມະເຮັງປອດ, ບໍ່ດື່ມເຫລາເກີນຂອບເຂດ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນການເປັນພະຍາດ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ, ຕ້ອງຫັດກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ຫລິ້ນກິລາ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນພະຍາດຫົວໃຈ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ.

ໝວດທີ IV ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 27. ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເປັນນະໂຍບາຍພື້ນຖານຂອງລັດ ແນໃສ່ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ ໃຫ້ໝົດທຸກຄົນ ມີສຸຂະພາບດີ.

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີໜ້າທີ່ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງແຂງແຮງດີ.

ທຸກຂະແໜງການຕ້ອງປະກອບສ່ວນ ກັບຂະແໜງການ ສາທາລະນະສຸກໃນການຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານສົ່ງເສີມສຸຂະພາບໃນທົ່ວປວງຊົນ.

ມາດຕາ 28. ອົງປະກອບ ຂອງການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ປະກອບດ້ວຍການສຸຂະສຶກສາ, ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ, ການຮັກສາສຸຂະພາບໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ, ການຮັກສາສຸຂະພາບຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການ, ການໂພຊະນາການ, ການກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ, ການຈັດສວນສາທາລະນະ, ເຂດຂຽວໃນຕົວເມືອງ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ໃນບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ.

ມາດຕາ 29. ການສຸຂະສຶກສາ

ການສຸຂະສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແກ່ພົນ ລະເມືອງທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈ ແລະ ມີສະຕິໃນການຮັກສາອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທາງດ້ານແນວຄິດ, ການກະທຳ ແລະ ແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ການຈັດຕັ້ງ ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ວັດທະນະທຳຖະແຫລງຂ່າວ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ໃນສັງຄົມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສຸຂະສຶກສາ ແກ່ປະຊາຊົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຫລາຍຮູບຫລາຍສີ.

ຕ້ອງເອົາ ການສຸຂະສຶກສາ ເຂົ້າສິດສອນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ.

ມາດຕາ 30. ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ

ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ແມ່ນນະໂຍບາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງລັດ ແລະ ເປັນວຽກງານໃຈກາງອັນໜຶ່ງ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ທັງເປັນພັນທະຂອງໝົດທຸກຄົນ ໂດຍສະເພາະຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງເດັກ.

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ ມີສິດໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ປິ່ນປົວ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບໃນເວລາກ່ອນແຕ່ງງານ, ຖືພາ, ອອກລູກ ແລະ ຫລັງ ອອກລູກ, ສໍາລັບເດັກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູເບິ່ງແຍງ ບົວລະບັດໃນທຸກກໍລະນີ ນັບທັງເດັກຝາແຜດ ແລະ ເດັກເກີດບໍ່ປົກກະຕິ ຕັ້ງແຕ່ເກີດຈົນເຖິງໄວຮຽນ, ໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ ແລະ ເດັກມີສຸຂະພາບສົມບູນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ອາລົມ ແລະ ສັງຄົມ.

ແມ່ຍິງໃນໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນຕ້ອງກວດສຸຂະພາບ ແລະ ສັກຢາກັນພະຍາດ ຕາມລະບຽບການ. ໃນເວລາຖືພາຕ້ອງມີການກວດ, ຝາກທ້ອງ, ຕິດຕາມສຸຂະພາບຂອງເດັກ ທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງ ຖ້າກວດເຫັນການສ່ຽງ ຕ້ອງມີແຜນການແກ້ໄຂລ່ວງໜ້າ, ບໍ່ໃຫ້ເຮັດວຽກໜັກ. ກ່ອນ ແລະ ຫລັງອອກລູກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ. ໃນເວລາອອກລູກຕ້ອງໄປອອກຢູ່ໂຮງໝໍ, ຢູ່ສຸກສາລາ ຫລື ຢູ່ເຮືອນ ແລະ ໃຫ້ມີແພດ ຫລື ໝໍຕໍາແຍກກັບເບິ່ງແຍງນໍາ. ເວລາຖືພາ ແລະ ຢູ່ກໍາແມ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບໍາລຸງກິນອາຫານຢ່າງພຽງພໍ.

ເດັກນ້ອຍເກີດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູດ້ວຍນົມແມ່ເປັນຕົ້ນຕໍ ພ້ອມສັກ ແລະ ຍອດຢາກັນພະຍາດໃຫ້ຄົບຊຸດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນສຸຂະພາບຂອງແມ່ ຄວນມີລູກຫ່າງ.

ມາດຕາ 31. ການຮັກສາສຸຂະພາບໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ

ໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ແມ່ນໄວກໍາລັງ ຈະເລີນເຕີບ ໂຕທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໝອງ. ການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ມີສຸຂະພາບສົມບູນ ທັງດ້ານຮ່າງກາຍ, ມັນສະໝອງ ແລະ ຈິດໃຈ.

ໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາ ອົບຮົມ ແນວຄິດ, ການເມືອງ ແລະ ຄຸນສົມບັດ, ໄດ້ຮັບການ ສົ່ງເສີມທາງດ້ານການສຶກສາ, ກິລາ ກາຍະບໍລິຫານ, ສິລະປະ, ວັນນະຄະດີ ແລະ ວັດທະນະທໍາ.

ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສຶກສາອົບຮົມໄວໜຸ່ມ, ໄວຈະເລີນພັນຮູ້ ແລະ ເຂົາໃຈນະໂຍບາຍເກີດລູກຫ່າງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງການມີເພດສໍາພັນ, ຂອງການຖືພາ ແລະ ອອກລູກ, ບໍ່ສ້າງຄອບຄົວກ່ອນອາຍຸກະສຽນ.

ຄອບຄົວ, ໂຮງຮຽນ, ການຈັດຕັ້ງວິຊາຊີບສັງຄົມ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນລ້ວນແຕ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ສົ່ງເສີມໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກ່າວມາຂ້າງ

ເທິງນີ້ ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ຫລີກເວັ້ນການສູບຢາ, ການດື່ມເຫລາ, ການ ດົມກາວ, ການເສບຢາເສບຕິດ, ການເປັນນັກເລງອັນຕະພາບ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 32. ການຮັກສາສຸຂະພາບຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການ

ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີເຫື່ອແຮງ ແລະ ກຳລັງວັງຊາຄ່ອຍ ຫລຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ ແລະ ສຸຂະພາບບໍ່ສົມບູນ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ຕິດຕາມ ເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສັງຄົມຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ທີ່ມີຄຸນ ງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ, ວິລະຊົນ, ນັກຮົບແຂ່ງຂັນ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ, ຄົນພິການ, ຜູ້ເປັນບ້າເສຍ ຈິດ ດ້ວຍການບໍລິການກວດສຸຂະພາບ, ການປິ່ນປົວເບິ່ງແຍງຢ່າງເໝາະສົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຜູ້ ສູງອາຍຸ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການໄດ້ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ພັກຜ່ອນຢ່າງເໝາະສົມປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນວຽກງານສັງຄົມ.

ມາດຕາ 33. ການໂພຊະນາການ

ການໂພຊະນາການ ໝາຍເຖິງ ການກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ປອດໄພ ເພື່ອໃຫ້ຮ່າງ ກາຍ ແລະ ມັນສະໝອງຈະເລີນເຕີບໂຕດີ. ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງດີ ຄວນສົ່ງ ເສີມໃຫ້ແຕ່ລະຄົນກິນອາຫານ ໃຫ້ຄົບໝວດ ຄື ທາດໂປຼເຕອີນ (ຊີ້ນ,ປາ,ຖົ່ວເຫລືອງ...), ທາດແປ້ງ, ທາດນໍ້າຕານ, ທາດໄຂມັນ ແລະ ທາດເກືອແຮ່ (ຜັກແລະໝາກໄມ້). ຫ້າມກິນອາຫານ ທີ່ຈະເປັນ ອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຊັ່ນ: ກິນສັດທີ່ເປັນພະຍາດ, ອາຫານບູດເນົ່າ, ອາຫານທີ່ມີສານເຄມີເປັນ ພິດ.

ມາດຕາ 34. ກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ

ກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະມີຄວາມສຳຄັນສຳ ລັບທຸກເພດທຸກໄວ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ໃຫ້ໝົດທຸກຄົນ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີອາຍຸຍືນ, ມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ສ້າງພູມຕ້ານ ທານໃຫ້ຮ່າງກາຍ.

ລັດຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂຈັດຕັ້ງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ປະກອບສ່ວນຫລິ້ນກິລາ, ຫັດກາຍະບໍລິ ຫານ ແລະ ສະແດງສິລະປະໃນຫລາຍປະເພດ, ຫລາຍຮູບການ ແລະ ຫລາຍລະດັບ.

ຕ້ອງເອົາວຽກງານກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະເຂົ້າໃນຫລັກສູດການສິດສອນຂອງ ໂຮງຮຽນຢູ່ລະຊັ້ນ.

ມາດຕາ 35. ສວນສາທາລະນະ, ເຂດຂຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ

ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງສ້າງ ສວນສາທາລະນະ, ເຂດຂຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ.

ບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ, ສຳນັກງານອົງການ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີ ຊຸມຊົນໜາແໜ້ນ ຄວນຈັດໃຫ້ມີສວນສາທາລະນະ, ມີການອະນຸລັກ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້ຫລາຍ ເພື່ອ ໃຫ້ມີອາກາດສົດຊື່ນຊຸ່ມເຢັນ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ມີສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນເພື່ອຟື້ນຟູສຸຂະພາບ.

ໝວດທີ V

ການຊຸກຍູ້ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 36. ການຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ
ການອະນາໄມ ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເປັນວຽກງານພື້ນຖານ, ໃຈກາງ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມດ້ວຍ ການປະ ກອບສ່ວນຈາກບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 37. ການລົງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນ ໃສ່ຂົງເຂດອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນກອງທຶນໝູນວຽນ ຈັດຫານຈ້າງສະອາດ, ກອງທຶນວິດຖ່າຍ, ກອງທຶນມຸ່ງຍ້ອມຢາ, ສະ ຖານທີ່ພັກ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 38. ການປະກອບສ່ວນ ຂອງສັງຄົມ

ທຸກຄົນ ແລະ ທຸກການຈັດຕັ້ງມີໜ້າທີ່ປະກອບສ່ວນໃນວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ປະກອບສ່ວນດ້ວຍເທື່ອແຮງ, ທຶນຮອນ ແລະ ສະຕິປັນຍາໃນການສ້າງ ສະ ຖານທີ່ພັກຜ່ອນ, ສົ່ງເສີມກິລາ ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ, ສ້າງສວນສາທາລະນະ, ເຂດຊ່ຽວ ແລະ ຈັດຕັ້ງມູນນິທິເພື່ອສຸຂະພາບ ລວມທັງເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້.

ມາດຕາ 39. ການຄນຄ້ວາວິທະຍາສາດ

ການຄນຄ້ວາວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະ ພາບ ແມ່ນການຊອກຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສາເຫດຂອງການເຈັບເປັນ, ເປັນພະຍາດ, ສິ່ງທີ່ສ່ຽງ ການ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ລວມທັງມາດຕະການກັນ, ຈຳກັດ ແລະ ແກ້ໄຂສາເຫດດັ່ງກ່າວ.

ການຄນຄ້ວາວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະ ພາບຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມທັງລາຍງານຜົນຂອງການຄນຄ້ວາ ທົດລອງ.

ໝວດທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ມາດຕາ40. ອົງການຄຸ້ມຄອງແລະກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະກອບດ້ວຍ :
 - ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ;
 - ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກຳແພງ ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
 - ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ.

2. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ໄດ້ຮັບນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ເພື່ອສຸຂະພາບຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ ຂຶ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບຸກຄະລາກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ41. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໃນຖານະເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງ ມະຫາພາກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ວາງແຜນ, ສ້າງຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ຈຳເປັນ, ຊີ້ນຳ ທຸກຂັ້ນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກວດກາຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ກົດໝາຍ ແລະລະບຽບການຕ່າງໆກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ມີໜ້າທີ່ປະກອບສ່ວນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ຄະນະກຳມະການ ເພື່ອສຸຂະພາບແຕ່ລະຂັ້ນ ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຕາມພາລະບົດບາດທີ່ຖືກມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 42. ການກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແມ່ນການຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ຫຼັກການອະນາໄມ, ສິ່ງທີ່ສູງງານເປັນອັນຕະ ລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ການປະຕິບັດມາດ ຕະການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອແນໃສ່ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດຳເນີນໄປ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 43. ປະເພດ ການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງ ນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບ ປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍແຈ້ງ ໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນ ປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາ ນອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າ ມີ ຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະ ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບເຈາ ໜ້າທີ່ກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 44. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນແບບຢ່າງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົາໃນ ວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ການປະຕິບັດນະໂຍ ບາຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 45. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫລື ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫລື

ລົງໂທດ ທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປົາ ຫລື ຫນັກ.

ມາດຕາ 46. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫລື ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃນສະຖານເປົາບາງ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ເຊັ່ນ: ບໍ່ເຮັດອະນາໄມສາມສະອາດ, ລ້ຽງ ຫລື ຮັກສາສັດ ຢູ່ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ, ບໍ່ເຮັດອະນາໄມ ອ້ອມແອ້ມເຮືອນ ແລະ ຮ່ອງນ້ຳ, ບ່ອຍໃຫ້ມີໜອນຢູ່ນ້ຳເຊື້ອ, ບໍ່ມີວິດຖ່າຍ, ບໍ່ພາ ລູກໄປສັກຢາ ຕາມລະບຽບຫລັກການ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 47. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຈະຖືກປັບໃໝ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ທີ່ຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນຕາມມາດຕາ 46 ເທິງນີ້ມາແລ້ວສອງຄັ້ງແຕ່ ຫາກບໍ່ຍອມປ່ຽນແປງ.
2. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖິ້ມ ຫລື ຖອກເທສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຊາກສັດ ຫລື ທາດເຄມີໃສ່ຕະຄອງຮ່ອງນ້ຳ, ແມ່ ນ້ຳລຳເຊ, ສວນສາທາລະນະ, ຖະໜົນຫົນທາງ ຫລື ຖິ້ມໃສ່ສະຖານທີ່ອື່ນໆ
3. ຜູ້ທີ່ໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງ ຂອງມາດຕາ 12 ຫາ 24 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້. ສຳລັບການປັບໃໝນັ້ນ ຈະມີລະບຽບການສະເພາະຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 48. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການ ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຽຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງ ຄົນເຊັ່ນ: ບ່ວງມາດຕະການປ້ອງກັນຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ ເປັນເຫດໃຫ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງ ຕົກໃສ່ຄົນ ເຮັດໃຫ້ບາດເຈັບ ຫລື ເສຍຊີວິດ; ຖິ້ມຊາກສັດ, ສານເຄມີໃສ່ແຫລ່ງນ້ຳດື່ມ ຫລື ແຫລ່ງ ນ້ຳໃຊ້ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍເປັນພະຍາດ; ຜະລິດເຄື່ອງບໍລິໂພກ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍປະຈຳວັນ, ເຄື່ອງ ຫລິ້ນເດັກນ້ອຍ, ເຄື່ອງສຳອາງທີ່ມີສານເຄມີເປັນພິດ ຫລື ມີເຊື້ອພະຍາດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະ ພາບ ຫລື ຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນ ຈະຖືກໂທດທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເປົາ ຫລືຫນັກ.

ໝວດທີ VIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 49. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 50. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ ຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ມີ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ